

КОЛІЗІЯ АБО ГОРЕ З РОЗУМУ

Раз режисеру трапилось знімати
Відомий фільм “Легкої пари з жаром”
(Уяви ж нам таки не позичать?...),
Акторок вибрав парочку не даром.

Дивилась фільм завжди під Новий рік
Десятиліттями народна маса,
Пиля одна акторка лише сік,
А інша споживала страву з м'яса.

В епоху зміни і акцентів і смаків
З роками ми й себе також міняєм.
Той, хто колись котлети з м'яса їв,
Вже біля них нізащо не сідає.

Категоричності постережись,
Від неї вже здригається планета,
І рідко чорно-білого держись,
Адже не часті й мухи у котлетах.

Хотіли навіть фільм заборонить.
А може хай, лиш епізод скоротиш?
Чи як із фільмом далі поступить?
Колізію нелегко побороти.

Вона завжди, як горе із ума,

Продукт амбіції й самообману,
Не з'явиться без нас вона сама,
На неї вийдеш пізно чи то рано.

Мораль прями́сінько у око б'є:
Як рівне місце, де ж проблемам взятись,
Колізій уникай, та знай своє –
Завжди потрібно розуму триматись.

Дата написання вірша: 2021-01-08